

nu træder ind med en Kautionsforpligtelse som den nu foreslaaede, at have en Kontrol, der paa saa effektiv Maade som vel muligt kan give Regeringen og Rigsdagen Garanti for, at der intet utilbørligt sker i Landmandsbanken.

Vi har ikke paa noget Tidspunkt af Forhandlingerne ladet Regeringen være i Tvivl om, at vi under visse Forudsætninger kunde stemme for Lovforslaget, fordi vi meget vel forstaaer, hvilken Betydning det har at sikre Landmandsbankens fortsatte Eksistens. Vi er vel vidende om, at denne Bank mere end nogen anden Bank i Danmark er en Industribank, og at mange Virksomheder vilde lide stor Skade, maaske gaa deres Undergang i Møde, hvis Banken ikke blev opretholdt, men vi har ikke turdet gaa med til at gennemføre Lovforslaget og derved give den nusiddende Regering Mulighed for at fortsætte, maaske med det Resultat for fjerde Gang at komme til Rigsdagen i Erkendelse af, at den har skønnet forkert. Det er ikke som fremført under Forhandlingerne i Udvalget af politiske Grunde, vi har stillet os, som Tilfældet er. Af saglige Grunde, af saglige Hensyn har vi krævet en Ændring i Regeringens Ledelse. Vi har ikke paa noget Tidspunkt af Forhandlingen antydnet, at vi vil være medvirkende ved en ny Regerings Dannelse. Et Spørgsmaal til os om, hvorvidt vi ønskede at være deltagende i et fælles Ministerium, er blevet besvaret med et absolut Nej. Vi har ikke villet give Regeringspartiet, Venstre, Anvisning paa Personer; vi har stillet os paa det rent saglige Grundlag, at vi efter alt, hvad der er passeret denne Sag vedrørende, sammenholdt med Regeringens Stilling til Erhvervsproblemet her i Landet, ikke har kunnet gaa med til at stemme for Lovforslaget. At her er Tale om et Personspørgsmaal, er indlysende klart, det kan ikke være anderledes. Vi kan ikke, saaledes som Forholdene ligger, have den fornødne Tillid til den højtærede Statsministers Evner til i dette for Landet saa uhyre vigtige Spørgsmaal at skønne rigtigt, eftersom han nu for tredje Gang har maattet komme til Offentligheden og derved til fulde erkende, at han ved to forudgaaende Lejligheder har skønnet afgørende forkert. Vi vil ikke, vi kan ikke, vi tør ikke give en Regering som den nuværende denne Lov. Vi kan derfor ikke stemme for den. Ved denne Lov forpligtes den danske Stat paa uhørt Maade overfor et privat Bankselskab, ved denne Lov paatager Staten sig en Garanti-forpligtelse, som ingen i dette Øjeblik er i

Stand til at have fuld Klarhed over. Gennem Landmandsbanken opretholdes mange meget store Erhvervsvirksomheder, mange meget store Aktieselskaber, uden at vi er i Stand til at føre nogen virkelig Kontrol med disse Aktieselskabers Ledelse. Det bliver under Statens Garanti, disse Selskaber for Fremtiden kommer til at virke. Vi har ikke turdet gaa med til dette under den nuværende Regerings Ledelse; der skal megen Tillid til en Regering til, inden man tør gaa til at give en Lov som den, her er Tale om, meget mere Tillid, end vi er i Stand til at yde den nusiddende Regering.

Den er en svag Regering, en splittet Regering, og det er et meget stort Spørgsmaal, om denne Regering i det hele taget har sin parlamentariske Basis i Orden. Med Rette kan der udtales Tvivl om, hvorvidt denne Regering virkelig har Beføjelse til at blive siddende under denne Forhandling uanfægtet af det, her passerer. Det er jo ikke et almindeligt Lovforslag, her skal vedtages; det er et Lovforslag, hvorefter den danske Stat forpligtes ved en Kautions paa mere end 1 000 Mill. Kr. I den Betænkning, som Udvalget har afgivet i Dag, staar der, at et Mindretal er blevet bestyrket i den Overbevisning, at Landmandsbankens Vanskeligheder bedst kan overvindes ved det Forslag, som er fremsat af Regeringen. Et Mindretal — et Mindretal paa 5 Medlemmer af 15, det er Regeringens Styrke. Der findes vel et andet Mindretal, som sammen med Venstre danner Regeringens Basis, men dette andet Mindretal har paa ingen Maade i Betænkningen tilkendegivet noget positivt om, at det vil støtte Lovforslaget. Dette Mindretal har i Betænkningen opstillet nogle Orakelord, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Mindretallet vil anse det for at være af væsentlig Betydning for den hele Ordning, at et saa stort Flertal som muligt staar bag denne, og forbeholder sig i øvrigt i Salen at redegøre for sin Stilling til Lovforslaget.“ Denne Redegørelse kan vi nu formentlig vente os, den er jo endnu ikke kommet. Det ligger i Sagens Natur, at man fra de interesseredes Side maa ønske, at et saa stort Flertal som muligt maa staa bagved, være med til at gennemføre Ordningen. Men det konservative Folkeparti har endnu ikke kunnet give Tinget Oplysning om, hvorvidt Partiet bliver at tælle med i det Flertal, som skal gennemføre Lovforslaget og give Regeringen Mulighed for at fortsætte sin Tilværelse. Man kan med Rette spørge: Har denne Regering, saaledes som Forholdene ligger her i Landet, Landets Befolknings Tillid? Jeg tvivler